

ข้อสังเกตจากคณะกรรมการตัดสิน สารคดีเชิงข่าววิทยุกระจายเสียง

ปีการศึกษา ๒๕๕๖ สมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทยแบ่งประเภทรางวัลสายฟ้าน้อยด้านวิทยุกระจายเสียง ๑ ประเภท ได้แก่ ประเภทสารคดีเชิงข่าววิทยุกระจายเสียง โดยมีผลงานส่งเข้าประกวดทั้งหมด ๒๗ เรื่อง จากทั้งหมด ๑๐ สถาบันมากกว่าผลงานที่ส่งเข้าประกวดในปีการศึกษา ๒๕๕๕ ซึ่งมีผลงานประเภทสารคดีเชิงข่าววิทยุกระจายเสียงเข้าประกวด ๒๔ เรื่อง จาก ๙ สถาบัน โดยปีนี้มีสารคดีเชิงข่าวเข้ารอบ ๔ เรื่อง

คณะกรรมการมีความเห็นว่า แม้มีผลงานฝึกปฏิบัติของนิสิตนักศึกษาที่สมควรได้รับรางวัลเป็นข้อเท็จจริง แต่รางวัลดังกล่าว ยังมีเงื่อนไขต่อท้ายเป็นหมายเหตุ เพื่อแสดงให้เห็นว่าผลงานนั้น ๆ ยังมีข้อบกพร่อง หรือข้ออันควรแก้ไข และหากมีการนำผลงานที่ได้รับรางวัลไปอ้างอิง หรือใช้เป็นกรณีศึกษา ก็จะได้้นำข้อสังเกตต่อท้ายรางวัลไปประกอบด้วย

ผลงานที่ส่งเข้าประกวดปี ๒๕๕๖

ลำดับ	ชื่อสารคดีเชิงข่าววิทยุ	มหาวิทยาลัย
๑	มุ่มสว่างของงานกลางคืน	รามคำแหง
๒	กระแสม่วงก็	
๓	สังคมกัมหน้า	ราชภัฏสวนสุนันทา
๔	สงครามศักดิ์ศรี	สยาม
๕	เขื่อนปัญหาหรือทางออก	เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล
๖	ใบกระท่อมพืชสมุนไพรหรือยาเสพติด	
๗	เครื่องสำอาง...อันตรายใกล้ตัวคุณ	
๘	วิกฤติยางพารา	วลัยลักษณ์
๙	ต้านโรงไฟฟ้าถ่านหินหยุดทำลายระบบนิเวศ	
๑๐	ผืนป่าที่หายไป	
๑๑	กินแมลงทอดเสี่ยงถึงตาย	
๑๒	กลุ่มอนุรักษ์ช้างป่า	นเรศวร
๑๓	รู้เท่าทันยาลดความอ้วน	
๑๔	อุทยานศิลปะจะถึงกาลอสดง	
๑๕	เรียนกิจกรรมอะไรสำคัญกว่า	
๑๖	รู้เท่าให้ถึงการณวิกฤตการณ์คุณแม่วัยใส	เชียงใหม่
๑๗	อาชีพรำกับนศรัทธาหรือมงาย	
๑๘	นาที่เป็น...นาที่ตาย	
๑๙	การเมืองกับ "พลัง" ที่หายไป	ราชภัฏนครราชสีมา
๒๐	เดิมพันชีวิตอยากเป็นปลาสวยงามไม่อยากเป็นปลานักสู้	

ลำดับ	ชื่อสารคดีเชิงข่าววิทยุ	มหาวิทยาลัย
๒๑	วิกฤตสายน้ำแห่งบางตะบูน	กรุงเทพ
๒๒	ที่นาผืนสุดท้ายของเกาะภูเก็ต	
๒๓	คำคืนนักชิ่ง	
๒๔	แสงของเราคือชาวช่องชนเผ่าที่โลกลืม	
๒๕	หมอบูน..ศรัทธาแห่งบ้านโคกสูง	
๒๖	เหมืองทองคำชะตากรรมเมืองเลย	มหาสารคาม
๒๗	'หมอกระเป่า' ศัลยกรรมเตลิเวอร์	

ผลงานที่เข้ารอบ

	สารคดีเชิงข่าวเรื่อง	มหาวิทยาลัย
๑	นาที่เป็นนาที่ตาย	เชียงใหม่
๒	วิกฤตสายน้ำแห่งบางตะบูน	กรุงเทพ
๓	ที่นาผืนสุดท้ายของเกาะภูเก็ต	กรุงเทพ
๔	แสงของ เราคือชาวช่อง ชนเผ่าที่โลกลืม	กรุงเทพ

ผลงานที่ได้รับรางวัล

๑. สารคดีเชิงข่าววิทยุกระจาย 'ดีเด่น' รางวัลสายฟ้าน้อย
'นาที่เป็นนาที่ตาย'มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๒. สารคดีเชิงข่าววิทยุกระจายเสียง 'ชมเชย' รางวัลสายฟ้าน้อย ๓ รางวัล
 - ๒.๑ 'วิกฤตสายน้ำแห่งบางตะบูน'มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
 - ๒.๒ 'ที่นาผืนสุดท้ายของเกาะภูเก็ต'มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
 - ๒.๓ 'แสงของ เราคือชาวช่อง ชนเผ่าที่โลกลืม'มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

สารคดีเชิงข่าววิทยุกระจายเสียง 'ดีเด่น' 'นาที่เป็นนาที่ตาย'มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

SFX	ไซเรนรถพยาบาลฉุกเฉินในเหตุการณ์รถติด (๑๕ วินาที)
ขจรศิริ มุสิจรัล	จำได้ว่าเช้าวันนั้น กำลังเตรียมอาหารประมาณเจ็ดโมงเช้า รู้สึกบ้านหมุน ก็รีบไปนอน แล้วก็รู้สึกขาไปทั้งตัว ก็รีบบอกให้ญาติเรียกรถฉุกเฉิน ๑๖๖๙ แล้วป้าก็วูบไป รู้สึกตัวอีกครั้ง เมื่อได้ยินเจ้าหน้าที่พยาบาลในรถคงจะรายงานเข้าสู่ศูนย์ฯ ว่า รถติดมาก อยู่ที่ศาลเด็ก คนป่วยปากเขียวหน้าเขียวหมดแล้ว ป้าก็วูบ ไม่รู้สึกตัวไปอีกครึ่งหนึ่ง
ผู้บรรยาย	คุณป้าขจร มุสิจรัล วัย ๖๒ ปี เป็นผู้ป่วยอีกรายหนึ่งที่ต้องใช้บริการ

	<p>รถพยาบาลฉุกเฉินเมื่อเร็ว ๆ นี้ เสียงสุดท้ายที่เธอได้ยินก่อนจะหมดสติไปอีกครั้งคือรถติด ปากเขียวแล้ว ทำให้เธอคิดว่าคงจะไม่รอดแน่ ๆ</p> <p>จากข้อมูลของศูนย์กู้ชีพบนเรนทร ระบุว่า ในปีนี้ มีผู้เรียกใช้รถพยาบาลฉุกเฉินของจังหวัดเชียงใหม่แล้วถึงสองหมื่นสองพันราย สอดคล้องกับข้อมูลของนายแพทย์ธรณี กาญจ หัวหน้าสำนักระบบบริการแพทย์ฉุกเฉิน จังหวัดเชียงใหม่ ที่กล่าวว่า ในแต่ละเดือน มีผู้ป่วยเรียกใช้รถพยาบาลฉุกเฉินประมาณสองพันราย และนับวันจะยิ่งเพิ่มมากขึ้น ผนวกกับจำนวนรถยนต์ที่เพิ่มขึ้นมากกว่าหนึ่งแสนคัน ทำให้เกิดปัญหาการจราจรเพิ่มขึ้นตามไปด้วย</p>
นพ. ธรณี กาญจ	<p>ของเราโดยทั่วไป ก็อยู่ที่เดือนละประมาณสองพัน ทั่วไปก็จะเป็นกลุ่มอุบัติเหตุทางท้องถนนประมาณสักหกสิบลเปอร์เซ็นต์ การแบ่งการช่วยเหลือคนไข้แบ่งเป็นระดับตามความรุนแรง ซึ่งคนไข้ส่วนใหญ่ก็就会被แยกออกไปว่าคนไข้ที่อาการหนัก พวกนี้ต้องการความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน ส่วนใหญ่ก็เช่น ทางเดินหายใจมีปัญหา เลือดออกผิดปกติมาก คนไข้ไม่รู้สึกรู้ตัว ซ็อคบ้านเรา บางครั้งเห็นรถ ambulance รถการแพทย์ฉุกเฉิน ก็ขอว่าถ้าเป็นไปได้ก็พยายามหลีกเลี่ยงให้รถเหล่านี้ได้ไป เพราะว่าถ้าจะมีผู้บาดเจ็บที่อยู่บนรถ บางครั้งที่รถมันติดมาก มันไม่ยอมขยับ โดยเฉพาะเวลาเร่งด่วน ตอนเย็น ๆ ก็ฝากว่าเวลาเห็นรถที่มีสัญลักษณ์ของการแพทย์ฉุกเฉินเปิดสัญญาณไฟขอทาง ก็ขอให้ช่วยเปิดทางให้เขา ชะลอรถก่อนนะครับ</p>
ผู้บรรยาย	<p>ด้านพนักงานขับรถพยาบาลฉุกเฉิน คุณทิวลิป มหาวงศ์ ประธานชมรมคนกู้ภัย จังหวัดเชียงใหม่ ได้เล่าให้ฟังว่า ในช่วงโมงเร่งด่วน หากผู้ใช้รถใช้ถนนไม่เปิดทางให้รถฉุกเฉิน ก็ทำให้ผู้ป่วยเสียชีวิตได้</p>
ทิวลิป มหาวงศ์	<p>ทุกวันนี้ก็มีประชาชนใช้รถใช้ถนนกันเป็นจำนวนมาก ก็อยากจะขอความเห็นใจ ขอให้หลีกเลี่ยงทางให้รถพยาบาลซึ่งเป็นรถฉุกเฉิน เพราะว่าเราใช้กรณีฉุกเฉินจริง ๆ เราไม่ได้เปิดไฟไซเรนหรือสัญญาณเสียงเพื่อเล่นหรือฝ่าไฟแดง อะไรต่อมิอะไร เราทำเพื่อชีวิตคนจริง ๆ เคยมีอยู่กรณีหนึ่งครับที่พวกผมนำผู้ป่วยซึ่งเป็นโรคหัวใจ จะนำไปส่งโรงพยาบาล แต่ได้มีรถคันหนึ่งคอยขวางเราไว้ไม่ให้เราไป ซึ่งก่อนถึงโรงพยาบาล ๕๐๐ เมตร เราได้ใช้คนผู้ป่วยแล้ว แต่เขาเสียชีวิตแล้ว พวกเราก็ได้แต่ทำใจ เพราะว่าเราทำถึงที่สุดแล้ว อย่างไรก็ตามก็อยากฝากให้ทุกคนคอยให้ทางกับรถพยาบาลด้วย เพราะเขารีบเพื่อชีวิตคนจริง ๆ ครับ</p>
ผู้บรรยาย	<p>นั่นหมายความว่า ในปัจจุบัน บนท้องถนนอาจมีบางชีวิตที่กำลังตกอยู่ในความเป็นและความตาย โดยผู้ที่กำลังใช้เส้นทางเดียวกัน อาจจะไม่ได้คาดคิดว่า ถ้าเพียงแต่ตนเองให้ทางแก่รถพยาบาลฉุกเฉินก็อาจช่วยลดความรุนแรงของอาการหรืออาจทำให้ผู้ป่วยรอดชีวิตได้ พันตำรวจเอก สิทธิชัย ทนันทชัย ผู้บัญชาการตำรวจจราจรเชียงใหม่ กล่าวว่า การไม่ให้ทางแก่รถฉุกเฉินนั้นเป็นการทำผิดกฎหมาย</p>
พ.ต.อ. สิทธิชัย ทนันท	<p>ใน พ.ร.บ. จราจรทางบกของประเทศเรานะครับ ก็มีบทกำหนดไว้แน่ครับว่า</p>

ชัย	เมื่อรถคันโตขับขี้อยู่ แล้วก็พบกับรถที่มีสัญญาณฉุกเฉิน สัญญาณไฟวาบ ๆ นะครับ ผู้ขับขี่ทุกคนต้องหยุดให้รถคันนั้น หรือว่าจอดชิดข้างทางให้รถคันนั้นไปก่อน หากใครไม่ปฏิบัติตาม พ.ร.บ. จราจรทางบก มีอัตราโทษในการเปรียบเทียบปรับไว้ไม่เกินหนึ่งพันบาท ผู้ขับขี่ทุกคนในเมืองไทย รวมทั้งเชียงใหม่ด้วย ก่อนที่ทุกท่านจะได้รับใบอนุญาตขับขี่ ก็จะมีการทดสอบความรู้ ก็คงจะต้องเป็นส่วนที่เป็นของเจ้าหน้าที่ที่พอจะทำได้ ก็คงจะต้องเพิ่มมาตรการในกาประชาสัมพันธ์ให้ทราบทั่วถึงกัน ส่วนอีกมาตรการหนึ่ง ส่วนของเจ้าหน้าที่ ก็คงจะต้องประชาสัมพันธ์ให้เข้มข้น จากนั้น จะนำมาดาการใช้กฎหมายมาดำเนินการ
ผู้บรรยาย	ปัญหาเช่นนี้ ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในเมืองเชียงใหม่ แต่เกิดขึ้นได้กับเมืองใหญ่ ๆ ที่มีประชากรอยู่หนาแน่น จึงจำเป็นต้องมีการรณรงค์ให้ผู้ขับขี่ลดยานบนท้องถนนให้ทางแก่รถพยาบาลฉุกเฉินทุกครั้งที่ได้ยินเสียงสัญญาณไซเรน เพราะนั่นคือนาทีเป็นนาทีตายของคนบางคน หรือของใครหลาย ๆ คน
Fade-in เพลงบรรเลง	๒๕ วินาที

ผู้จัดทำ: ทีม 'พิราบขาวเชิงดอย'

๑. นายจักริน เก้าพัฒนสกุล
๒. นางสาวกมลวรรณ โกวิทวงศา
๓. นางสาวกรรรัตน์ วงศ์เวชสวัสดิ์

ที่ปรึกษา: ผศ. นาฎยา ตนานนท์

๑. จุดเด่น

- (๑) เป็นเรื่องใกล้ตัวที่ถูกมองข้าม สามารถหยิบยกมาทำให้เป็นเรื่องที่น่าสนใจได้
- (๒) มีมุมมองแตกต่างจากกลุ่มอื่น เนื้อเรื่องรอบด้านครอบคลุม
- (๓) มีการสัมภาษณ์แหล่งข่าวผู้ที่ประสบเหตุจริงทำให้เรื่องชัดเจนมากขึ้น
- (๔) มีเทคนิคการนำเสนอที่น่าสนใจ
- (๕) เรื่องราวที่น่าสนใจมีความสอดคล้องกับประเด็น
- (๖) เนื้อเรื่องให้ความรู้ด้านกฎหมายกับบุคคลทั่วไปได้
- (๗) เนื้อหาครบมีข้อเท็จจริงและมีมุมมองที่ดี

๒. จุดที่ควรมีการแก้ไข

- (๑) เสียงผู้ประกาศน่าจะกระชับกว่านี้ ดูเรียบไปบ้าง
- (๒) บทไม่ควรคิดไปก่อน แม้เป็นสารคดีเชิงข่าว แต่ก็ยังต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นข่าว

(๓) ตำแหน่งที่ถูกต้องของ พ.ต.อ. สิทธิชัย ทนนไชย คือ ผู้กำกับกลุ่มงานจราจร ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ ไม่ใช่ผู้บัญชาการตำรวจจราจรเชียงใหม่ ตำรวจระดับ 'ผู้บัญชาการ' มียศตั้งแต่พลตำรวจโทขึ้นไป ควรมีการตรวจสอบชื่อ นามสกุล และตำแหน่งที่ถูกต้องของแหล่งข่าวเสมอ

สารคดีเชิงข่าววิทยุกระจายเสียง ‘ชมเชย’
‘วิกฤตสายน้ำแห่งบางตะบูน’มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

VoxPoP	- ตอนนี้ทะเลก็ไม่ค่อยดีหรอกนะ เพราะว่าน้ำจืดมันลงมาผสมน้ำเค็มของทะเลก็หายากพุดง่าย ๆ ว่าตายล้างทะเล -เมื่อก่อนบางตะบูนนี้มีป่าโกงกางห้าหมื่นกว่าไร่เดี๋ยวนี้เหลือสักหนึ่งหมื่นได้ -อดีตนี้มีแบบว่า ปูม้านี่ออกไปวันเป็นร้อย สมัยนี้เป็นสิบล้อไม่ถึงสิบล้อ มันใกล้แล้วแหละ มันจะหมดละ
ผู้บรรยาย เพลงประกอบ	เสียงสะท้อนของชาวบ้าน ที่ระบุถึงปัญหาการทำประมงพื้นบ้าน บริเวณปากอ่าวบางตะบูน อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ต้องประสบวิกฤตน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมรวมถึงช่วงเวลาที่น้ำจืด ปะทะ น้ำเค็ม เป็นปรากฏการณ์ซึ่งชาวบ้านเรียกว่า ภาวะน้ำเบียด ส่งผลให้ออกซิเจนในน้ำต่ำลง ทำให้สัตว์ทะเลและหอยแครงซึ่งเป็นสัตว์เศรษฐกิจตายเกลื่อนในปีที่ผ่านมา ส่งผลกระทบต่อ นายยุทธห่อพิสุทธิสสาร อายุ ๔๙ ปี ผู้ทำฟาร์มหอยแครงต้องประสบความเสียหายอย่างหนัก
ยุทธห่อพิสุทธิสสาร	ปีที่แล้วรู้สึกว่าร่อยเปอร์เซ็นต์ เรารู้แล้วว่าตายแน่ ๆ แต่เราไม่สามารถเอาขึ้นมาได้มันจึงต้องนับหนึ่งใหม่ เพราะหอยแครงเลี้ยงกว่าจะขายได้ มันสองปี รัฐบาลเขาก็ชดเชยให้หนึ่งคนก็ให้แค่ห้าไร่ แปลงจะมีสักร้อยไร่ เขาก็ชดใช้ให้ห้าไร่
ผู้บรรยาย	วิกฤตคุณภาพของน้ำทะเลที่ลดลง ได้ส่งผลกระทบต่อชาวประมงพื้นบ้าน ในตำบลบางตะบูน ทำให้จับสัตว์ทะเลได้น้อยลง จนทำให้นายเจน เกาทอง วัย ๖๙ ปี อดีตชาวประมง อยากให้บางตะบูนย้อนไปในอดีตดั้งเดิม ที่เคยเป็นแหล่งอุดมสมบูรณ์ทั้งชีวิตและสายน้ำ
เจน เกาทอง	ถ้าเลือกต้องเลือกอดีต อย่าลืมอดีตตั้งแต่เด็กยันคนแก่มีงานทำทุกคน
ผู้บรรยาย	ปัญหาสิ่งแวดล้อมและการใช้ทรัพยากรทางทะเลที่เพิ่มขึ้นทุกปี ทำให้นายมนตรี ดำรงสัตยาภรณ์ ผู้ใหญ่บ้าน ตำบลบางตะบูน ออกมาเรียกร้องให้ชาวบ้านและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมมือกันแก้ไขปัญหาอย่างเป็นธรรม
มนตรี ดำรงสัตยาภรณ์	จริง ๆ แล้วเขาน้อยใจหน่วยงานราชการนะ ที่ลงมาดูแลตรงนี้มันบ้างแต่เป็นส่วนน้อย
ผู้บรรยาย	ขณะที่ทรัพยากรในทะเลเริ่มสูญหาย พร้อมกับการถูกรุกล้ำพื้นที่ป่าชายเลนเพื่อทำนาุ้งซึ่งมีรายได้ดีกว่า อีกทั้งการครอบครองเอกสารสิทธิ์ที่ดินของชาวบ้าน ทำให้นักอนุรักษ์ไม่สามารถเข้าไปดูแลได้ โดยนางสาวชมพูนุช ประเสริฐจิตรี หัวหน้าศูนย์อนุรักษ์และรักษาระบบป่าชายเลนโรงเรียนบางตะบูนวิทยา ได้อธิบายถึงแนวทางการแก้ปัญหา โดยการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้เกิดขึ้นกับเยาวชนก่อน

ชมพูนุช ประเสริฐจิตรี	ป้าชายเลนถูกทำลายถ้าเป็นเขตอนุรักษ์หรืออะไรต่าง ๆ มันไม่มี แต่บริเวณที่เขาตัดต้นไม้ มันคือที่ของเขาที่มีโฉนดที่ดินแต่มันก็ถือว่าเป็นการทำลายสิ่งแวดล้อม ปัญหาของชุมชนที่นี้อาชีพประมงออกทะเลไม่เป็นเวลา ฉะนั้น การเรียกประชุมช่วงเวลาที่เขาต้องออกมาหาหากินมันน่าจะมีปัญหาตรงนี้มากกว่าการอนุรักษ์ป่าชายเลนของชุมชนบางตะบูนมันควบคู่ไปกับโรงเรียนกับชุมชน ก็อยากให้คนในชุมชน ก็อยากให้คนในชุมชนได้หันมาดูแลป่าเพราะว่าอันเป็นถ้าหาเป็นอยู่ข้างหน้าของคนที่นี้เลย
Vox Pop เสียงเรือ	น้ำตื่นตื่นนะคะ เพราะว่าปลามันใหญ่มาก พี่ไม่คิดว่ามันจะใหญ่ขนาดนี้คะ เจอสองถึงสามตัวคะ
ผู้บรรยาย	จากคำบอกเล่าของนักท่องเที่ยวสะท้อนให้เห็นว่าอ่าวไทยตอนบนถือว่ายังมีความสมบูรณ์อยู่ เนื่องจากยังพบเห็นวาฬบรูด้า ที่มีความสวยงามนั้น ถูกเผยแพร่โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ทำให้เจ้าหน้าที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่งสมุทรสาคร ต้องออกตรวจสอบความเป็นอยู่ของวาฬบรูด้าอยู่เป็นประจำ
สุรศักดิ์ ทองสุกดี	วาฬบรูด้านะครับแล้วก็โลมา ที่พบในประเทศไทยโดยมากแล้วจะเป็นสัตว์คุ้มครองนะครับ มันต้องไปดูใน พ.ร.บ. ของเรื่องสงวนในเรื่องคุ้มครองสัตว์ป่าปี 2535 อีกที ถ้าคุณภาพน้ำยังดีอยู่ สัตว์น้ำก็สามารถอาศัยอยู่ได้ แต่ถ้าเกิดน้ำเน่าเสียหรือปริมาณออกซิเจนน้อย สัตว์น้ำพวกนี้ก็หนีออกไปจากบริเวณนั้นๆ โลมาและวาฬก็ต้องอพยพตามแหล่งอาหารออกไป
ผู้บรรยาย	การแก้ไขปัญหาน้ำเสียและป่าชายเลนที่ลดลงสามารถทำได้ หากคนในชุมชนให้ความร่วมมือ ซึ่งสอดคล้องกับนางสาวจิรนาฏ สงวนทรัพย์ ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเทศบาลบางตะบูนที่ชี้แจงว่าชุมชนบางตะบูนมีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม โดยการกำหนดแผนและขั้นตอน เพื่อดูแลทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน
จิรนาฏ สงวนทรัพย์	ในส่วนขอเทศบาลตำบลบางตะบูน เราไม่มีนักวิชาการสิ่งแวดล้อมโดยตรงก็อยู่ในส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมที่จะต้องดูแลระบบในส่วนขอสิ่งแวดล้อมทั้งหมด ปัจจุบันก็คือเรื่องของการพัฒนาภูมิทัศน์สิ่งแวดล้อมและก็แหล่งน้ำต่าง ๆ จะพัฒนาในเรื่องอัตลักษณ์ของเมือง
ผู้บรรยาย เสียงเพลงประกอบ	การทำประมงชายฝั่ง ความมั่งคั่งของป่าชายเลนและวาฬบรูด้า สัญลักษณ์แห่งความสมบูรณ์ในอ่าวไทย สิ่งเหล่านี้บอกเล่าเรื่องราวของตำบลบางตะบูนได้ตั้งมีชีวิต หากทุกท่านมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ร่วมกันอย่างรู้คุณค่า

ผู้จัดทำ: ทีม 'Inspire Raisom'

๑. นางสาวณิชากัทร อินทรกล่อม
๒. นางสาวปริญานุช มินยี
๓. นางสาวศุภกานต์ พรศรีนันท์

ที่ปรึกษา: อาจารย์ปณิต สุสุวรรณ

๑.จุดเด่น

- (๑) เนื้อหาเรื่องราวครอบคลุมประเด็นเด่น
- (๒) สามารถสะท้อนเรื่องการอนุรักษ์ ทำให้ประทับใจกับเรื่องนี้มาก
- (๓) การผลิต การตัดต่อ ลื่นไหล ไม่สะดุด

๒.จุดที่ควรปรับปรุง

- (๑) การลำดับเนื้อเรื่องยังสลับไปมา ไม่ราบรื่น
- (๒) จะะจงบุคคลเกินไป ไม่เป็นภาพกว้าง
- (๓) การใส่เสียงเพลงเข้ามาประกอบข่าว ไม่ตอบโจทย์ว่าทำไมต้องใส่ หรือต้องการสื่ออะไร เพลงยังอาจไปทำให้เกิดความเข้าใจเป็นรายการสารคดี ที่ไม่ใช่สารคดีเชิงข่าวอีกด้วย

สารคดีเชิงข่าววิทยุกระจายเสียง ‘ชมเชย’

‘ที่นาผืนสุดท้ายของเกาะภูเก็ต’ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

เพลง: มือเรียวเกี่ยวข้าว Vox Pop คน	- เวลาเห็นนาแล้วมีความสุข อยากทำนาต่อไปเรื่อย ๆ - หมดรุ่นเราคงไม่มีใครทำต่อแล้วละ - มีคนอยากทำ แต่ไม่มีใครลงมาทำ
ผู้บรรยาย	การลงทะเบียนชาวนาในจังหวัดภูเก็ตระบุว่า มีเกษตรกรลดลงจากปี ๒๕๕๐ ที่มีจำนวน ๘๐ คน เหลือเกษตรกรที่ยังปลูกข้าวเพียง ๑๖ คน โดยส่วนใหญ่พบปัญหาที่มาจาก การไม่มีผู้สืบทอดเจตนากรรมของคนรุ่นพ่อ รุ่นแม่ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของนายเนตร เตชากุลอายุ ๕๓ ปี ชาวนาบ้านไม้ขาวที่มีความกังวลว่าจะไม่มีผู้สืบทอดเจตนากรรมการทำนาเช่นกัน เพราะลูกหลานของตนก็ไม่คิดอยากทำนาต่อจากตนเอง
เนตรเตชากุล เกษตรกร บ้านไม้ขาว	หมดรุ่นนี้แล้วก็คงหาคนมาทำต่ออยากแล้ว เด็กสมัยนี้ไม่ทำหรอกเขาไปทำงานในเมืองกันหมด ไปทำงานที่สบายกว่า ได้เงินเยอะกว่า แต่ตอนนี้เราทำได้ก็ทำไป เพราะเรามีความสุขที่จะทำนา มีความสุขเวลาเห็นข้าวเต็มท้องนา ภูมิใจที่ได้กินข้าวที่เราปลูก ไม่มีสารเคมีปลอดภัยแล้วก็อร่อยด้วย
ผู้บรรยาย	นาผืนสุดท้ายกว่า ๑๓๐ ไร่ ของชาวบ้านหมู่ ๔ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ยังคงมีการทำนาให้เห็นอยู่ เช่นเดียวกับนายมานิตย์ สายทอง วัย ๖๐ ปี ประธานกลุ่มเกษตรกรบ้านไม้ขาว ที่มีความวิตกกังวลว่าที่นาเช่าอาจถูกขาย และจะไม่มีที่ทำกิน
มานิตย์ สายทอง ประธานกลุ่มเกษตรกร บ้านไม้ขาว	ที่นี่เป็นที่สุดท้ายแล้ว หมดจากที่นี่เราก็ไม่เหลือแล้ว เขาขายที่ดินกันหมด ได้ราคาดี ขายไปได้เงิน ไม่ต้องมาทำเองให้เหนื่อย หลังสู้ฟ้าหน้าสู้ดิน ให้เหนื่อยเปล่า แต่ก็มีความสุขนะ ทำไปก็ได้เรา ดีกว่านั่งไปวัน ๆ

ผู้บรรยาย	การพัฒนาของเมืองที่ลู่เข้ามา ทำให้หน้าที่เหลืออยู่ทั้งสามอำเภอ คือ อำเภอกลาง อำเภอกระทุ่ม และอำเภอเมือง ในจังหวัดภูเก็ต ถูกขายต่อให้กับนายทุน เกิดการสร้างรีสอร์ทและอาคารพาณิชย์จำนวนมาก ขณะที่ความแน่นอนในการทำนาเช่าที่เหลืออยู่คงเป็นที่น่ากังวล และมีความเป็นไปได้ที่จะถูกขายให้กับนายทุน
มนตรี คงนิ่ม นายทุนเจ้าของที่ดิน	หากมีการขายซื้อที่ดินดังกล่าวก็คงรับพิจารณา เพราะเดี๋ยวนี้ที่ดินราคาสูงขึ้นพื้นที่ที่ไม่ขายก็อยากจะมีคนเข้ามาพัฒนาต่อไป อาจจะเป็นโรงแรมรีสอร์ท ให้นักท่องเที่ยวก็เป็นที่น่าพอใจ เพราะภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยวไม่ใช่เมืองเกษตร
ผู้บรรยาย	ขณะเดียวกันภาครัฐมีนโยบายให้การสนับสนุนเกษตรกรที่อยู่ในจังหวัดภูเก็ต รวมทั้งการแนะนำส่งเสริมให้ชาวนาปลูกข้าวอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ให้การปลูกข้าวต้องหายไปจากผืนนาของจังหวัดภูเก็ต เป็นเหมือนการช่วยต่อลมหายใจ ของชาวนา โดยนางนฤดี รักเพื่อน เจ้าหน้าที่สำนักงานโยธาธิการและกรมผังเมืองจังหวัดภูเก็ต มีความเห็นว่าการทำการเกษตรเป็นสิ่งที่ดีกับชาวไทยมาโดยตลอด หากไม่มีการสนับสนุนเกษตรกร ก็อาจเหมือนเป็นการทิ้งพวกเขาเหล่านี้ และอาจทำให้เกษตรกรทำนาต่อไปไม่ได้ ...
นฤดี รักเพื่อน เจ้าหน้าที่สำนักงาน โยธาธิการและผังเมือง จังหวัดภูเก็ต	ทางภาครัฐให้การสนับสนุนชาวนามาโดยตลอดแม้การปลูกข้าวจะน้อยลงทุกวันแต่ภาครัฐไม่ได้นิ่งเฉยที่จะช่วยเหลือจากทางภาครัฐ มีมาโดยตลอดไม่เคยขาดคือทั้งปีเราลงมาดูเกษตรกรตลอด ทุกกระบวนการผลิตทุกขั้นตอนเราใส่ใจมาก การทำนาดำนาหว่าน เราจะช่วยเขาดูแลผืนนา ให้ทำต่อไปได้ ลงมาทุกปีเห็นปัญหาทุกปี บางปีน้ำน้อย บางปีน้ำมากอย่างปีที่แล้วข้าวเป็นโรคนาผืนนั้นก็ไม่ได้ผลผลิตเลยสงสารเขาถ้าเข้าไม่ได้ทำนาก็ไม่รู้จะทำอะไรต่อไป เพราะเราเห็นความสำคัญของการเกษตรคนไทย เคียงคู่กับการเกษตร เราช่วยเกษตรกรอย่างสม่ำเสมอลงมาดูการเติบโตอย่างต่อเนื่องและให้การสนับสนุนปัจจัยการผลิตด้วย
ผู้บรรยาย	ปัญหาใหญ่ที่ชาวนาในจังหวัดภูเก็ตต้องประสบคือการหาผู้สืบทอดไม่ได้ เนื่องจากลูกหลานไม่ให้ความสำคัญกับการทำนาสอดคล้องกับนางสาวธนาพน ธนกรวิทย์ อายุ ๒๒ ปี ลูกสาวชาวนา ที่ระบุว่าคนรุ่นใหม่ที่ไม่อยากทำนา เพราะไม่อยากลำบาก
ธนาพร ธนกรวิทย์ บุตรสาวเกษตรกร	ถ้าเรียนจบก็อยากหางานทำ อยากทำงานดี ๆ เสียตายเหมือนกันนะ เราเห็นมาตั้งแต่ยังเป็นเด็กคือเห็นมาตั้งแต่เกิด เห็นพ่อทำนา เห็นปู่ทำนา เวลาดำนาก็สนุกตอนเก็บเกี่ยวก็ได้ความสามัคคีชาวบ้านมาช่วยกันเก็บเกี่ยวตอนเด็ก ๆ คิดว่าอยากเป็นชาวนา แต่ยอมรับว่าพอเข้าเรียนมหาวิทยาลัยแล้วก็ความคิดเปลี่ยนไปเลยเหมือนเรามีความรู้แล้วก็อยากไปใช้ความรู้ทางที่เรียนมาเรียนด้านภาษาและการท่องเที่ยวอยู่ในจังหวัดภูเก็ต ก็เลยอยากทำด้านการท่องเที่ยว คิดว่าน่าจะได้เงินดีกว่าแล้วก็ไม่

	เหนื่อยด้วยเห็นพ่อแม่ทำแล้วเหนื่อยถึงจะดูมีความสุขก็เถอะอยากทำอาชีพอื่นมากกว่า แต่พอพูดแล้วก็ใจหายเหมือนกันนะ ที่อีกหน่อยจะไม่มีนาเหลือให้เห็นอีกแล้ว
ผู้บรรยาย	นโยบายและวิธีการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจนจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดูแลและแก้ปัญหา รวมทั้งการกระตุ้นให้คนเห็นความสำคัญของชาวนาล้วนมีความสำคัญอย่างยิ่ง มิเช่นนั้นแล้วอาชีพชาวนาอาจไม่มีผู้สืบทอด ซึ่งที่สุดแล้วสังคมไทยอาจจะไม่ได้ยินเสียงลมหายใจสุดท้ายของชาวนาในจังหวัดภูเก็ตอีกต่อไป

ผู้จัดทำ: ทีม 'The last hope'

๑. นางสาวเปมิกา ยอแสงรัตน์
๒. นางสาวนฤมล มั่งสิน
๓. นางสาวภริณอร นาถวณิชย์

ที่ปรึกษา: อาจารย์ปณต สุสุวรรณ

๑. จุดเด่น

- (๑) ประเด็นน่าสนใจสะท้อนปัญหาในเมืองใหญ่ วิถีชีวิตเก่าของคนในพื้นที่ที่กำลังจะหายไป
- (๒) เนื้อหาครอบคลุมทุกด้าน
- (๓) ลำดับเรื่องได้ดี สรุปลงย่อๆ ที่สื่อสะท้อนภาพที่เป็นส่วนใหญ่นาในจังหวัดอื่นๆ

๒. จุดที่ควรปรับปรุง

- (๑) เพลงประกอบข่าว ทำให้ความเป็นข่าวด้อยลง และยังทำให้เข้าใจว่าเป็นรายการสารคดีมากกว่าการเป็นสารคดีเชิงข่าว
- (๒) กรณีเสียงสัมภาษณ์ไม่ได้ระบุว่าใคร ทำให้ไม่มีประโยชน์ที่จะใส่ประกอบ
- (๓) บทที่ส่งกับเสียงจริง ไม่ตรงกัน
- (๔) เสียงเพลงตอนสุดท้ายไม่ได้สื่อความหมายใด ๆ จึงกลายเป็นส่วนเกินของการนำเสนอ

สารคดีเชิงข่าววิทยุกระจายเสียง 'ชมเชย'

'แสงทอง เราชาวของ คนเผ่าที่โลกลืม' มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

เพลงยันแย้

Vox Pop

- ภาษาของตัวเองจะอายุเขาทำไม
- มันว่าภาษาของของกระจอกๆ มันไม่สนใจเลย
- เขาฟังสำเนียงเราไม่ออก เขว่ามันเหมือนเขมร
- อยากจะฟื้นฟูแต่ก็ไม่ว่าจะฟื้นฟูไหวรีเปลา

ผู้บรรยาย

เผ่าของเป็นชนเผ่าโบราณ ในกลุ่มชาติพันธุ์ ที่มีเพียงภาษาพูดของตนเองแต่

	<p>ไม่มีภาษาเขียน ปัจจุบันมีชาวช่องเพียงหกพันคน อาศัยอยู่แถบเชิงเขา รอยต่อของประเทศกัมพูชา เฉพาะบริเวณตำบลคลองพลู กิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี มีชาวช่องถึง ๗ หมู่บ้าน โดยนายเงิน ผันผาย ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลคลองพลู อายุ ๖๒ ปี เล่าว่าในอดีตนั้นชาวช่องจะอาศัยอยู่ในป่ารวมกันเป็นกลุ่มประมาณ ๒๐ – ๓๐ ครอบครัว ซึ่งภายหลังผู้คนต่างถิ่นได้เข้ามาลู่ล้าพื้นที่ในกิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ ทำให้วิถีชีวิตและเอกลักษณ์ดั้งเดิมของชาวช่องเปลี่ยนแปลงไป</p>
เงิน ผันผาย	<p>สายเลือดลูกหลานช่องก็ทั้งอำเภอแต่มันไม่พูดภาษาก็เท่านั้นแหละ วัฒนธรรมก็ยังใช้กันอยู่ คนที่สนใจก็อายุ ๓๐ ถึง ๔๐ ก็ยังพูดกันอยู่</p>
ผู้บรรยาย	<p>ขณะที่อัตลักษณ์ของชาวช่องกำลังเข้าสู่ภาวะวิกฤตโดยเฉพาะการใช้ภาษาท้องถิ่นซึ่งสอดคล้องกับนางเสียง คล้ายมะลิ ชาวช่อง อายุ ๖๘ ปี ที่ระบุว่าปัจจุบันแทบทุกครัวเรือนในกิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ รวมถึงจังหวัดใกล้เคียงยังคงใช้ภาษากลางในการสื่อสารเหลือเพียงไม่กี่ครอบครัวที่ใช้ภาษาของพูดคุยกันและอาจเลือนหายไปในที่สุด</p>
เสียง คล้ายมะลิ ผู้สูงอายุชาวช่อง	<p>มีแต่คนแก่ที่พูดของกันหมดเลย ตาคณสมัยนี้มันไม่ค่อยมีแล้ว มีแต่เด็กนักเรียนคลองพลูที่พูด กลัวมันจะหายไปเหมือนกันนะ มันไม่ชัดเจนเหมือนกับรุ่นป้าแล้ว แต่คนที่จะพูดไม่ค่อยมีแล้ว มันจะมีก็มีนิดๆ หน่อยๆ ถ้ามีก็ไม่ชัดเจน คนรุ่นใหม่มันมันไม่อยากจะศึกษา มันไม่อยากจะรู้หรือกลึๆ เราเสียใจมาก ในครอบครัวก็ไม่เป็นกันแล้ว</p>
ผู้บรรยาย	<p>ท่ามกลางกระแสการพัฒนาประเทศอย่างไร้ทิศทางล้วนมีบทบาทต่อการเปลี่ยนแปลงของท้องถิ่น ทำให้มีผู้ที่ต้องการอนุรักษ์ภาษาดั้งเดิมเอาไว้ จึงทำให้นายเงิน ผันผาย ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลคลองพลู อายุ ๖๒ ปี ที่เป็นชาวช่องโดยกำเนิด จึงได้หาวิธีการฟื้นฟูภาษาโดยประดิษฐ์อักษรของขึ้นในปี ๒๕๔๖ และทำการจดลิขสิทธิ์ในปี ๒๕๔๙ โดยมีตัวพยัญชนะทั้งสิ้น ๒๒ ตัว และมีการแบ่งเสียงออกเป็น ๓ ชนิด คือ เสียงพยัญชนะ เสียงสระ และระดับน้ำเสียง</p>
เงิน ผันผาย	<p>คนช่องมีเยอะมีทั่ว จังหวัดตราดก็มี แต่เขาไม่นึกว่าภาษาช่องต้องทำยังไงให้มันเป็นเอกลักษณ์ มีตัวอักษรเป็นของตัวเอง</p>
ผู้บรรยาย	<p>เด็กหญิงชุลีพร ธรรมะวิริยะ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนวัดคลองพลู ที่มีความสนใจในภาษาช่อง กลับรู้สึกภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ทางภาษาที่เป็นรากเหง้าของตน</p>
ชุลีพร ธรรมะวิริยะ เด็กชาวช่อง	<p>กำลังเรียนภาษาช่องอยู่ค่ะ ที่โรงเรียนเขาก็เริ่มสอนมันไม่ยาก สนุกดีค่ะ จะได้เอามาพูดกับพ่อแม่ที่บ้าน</p>
ผู้บรรยาย	<p>เช่นเดียวกับเด็กหญิงกชกร ทวนทอง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนวัดคลองพลู เด็กรุ่นใหม่ที่ยังเห็นความสำคัญของภาษาช่องและอยากเรียนรู้เพื่อรักษาภาษาให้ดำรงอยู่</p>

กชกร ทวนทอง เด็กชาวช่อง	ชอบเรียนภาษาของคะ ตอนนี้อยู่ที่โรงเรียนก็มีการสอนอาทิตย์ละคาบ อยากรู้พูดภาษาของได้ เพราะกลัวว่ามันจะหายไป
ผู้บรรยาย	ภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ล้วนมีคุณค่าและเป็นมรดกของมนุษยชาติ เนื่องจากการสื่อสารที่สร้างขึ้นจากภูมิปัญญาเฉพาะของแต่ละกลุ่มเพื่อใช้ในการดำรงชีวิต จึงทำให้ ศ.ดร.สุวิไล เปรมศรีรัตน์ จากสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาของที่อาจสูญหายโดยได้หาวิธีการอนุรักษ์ภาษาของไว้ให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติโดยทำงานร่วมกับชุมชน
ศ.ดร.สุวิไล เปรมศรี รัตน์ สถาบันวิจัยภาษา และวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนา ชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล	ภาษาของมันเป็นภาษาที่อยู่ในภาวะวิกฤติค่อนข้างรุนแรง ฉะนั้นการที่จะอนุรักษ์ชุมชนจะต้องมีการสนใจในการอนุรักษ์ภาษาของตนเอง ซึ่งก็มีคนกลุ่มหนึ่งที่มีความสนใจและก็เสียดายภาษาและเสียดายภูมิปัญญาท้องถิ่น ปกติภาษาของก็จะมีแต่ภาษาพูด เพราะฉะนั้นพอมันมีแต่ภาษาพูดแล้วไม่มีคนพูดภาษาก็จะหายไปพร้อมกับคนที่พูดแต่ก็มีคนกลุ่มหนึ่งในชุมชน ก็ค่อนข้างจะเป็นผู้ใหญ่ ที่มีความสนใจและเสียดายภาษา เสียดายภูมิปัญญาท้องถิ่นก็ได้มาร่วมในการอนุรักษ์ ภาษาของมีแต่ภาษาพูดไม่มีภาษาเขียนเลยต้องสร้างเครื่องมือทางภาษาขึ้นมา เพราะถ้ามีแต่ภาษาพูด ภาษามันก็จะตายไปพร้อมกับคนที่พูด ผู้ใหญ่อายุมากๆ เท่านั้น และส่วนหนึ่งก็เป็นเพราะระบบการศึกษาเด็กเข้าโรงเรียนก็ถูกห้ามพูดเลยภาษาเก่า ซึ่งอันนี้มันเป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้ภาษามันตายไปในที่สุด เพราะว่ามันไม่ได้รับการดูแล ไม่ได้รับการเชิดชูว่าเป็นของดี ซึ่งภาษาของมันมีความน่าสนใจเยอะ มันมีความเก่าแก่ มีความงดงามทั้งทางด้านตัวภาษาเอง ทั้งด้านวรรณกรรมท้องถิ่นต่างๆ เหล่านี้ ถ้าหากมีการทำนุบำรุงดูแลมันก็คงเป็นประโยชน์
ผู้บรรยาย	ภาษาของเป็นภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีความเก่าแก่ ทางด้านภาษา และวรรณกรรม ซึ่งปัจจุบันกระทรวงวัฒนธรรมได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ โดยจัดตั้งกองทุนสำหรับการศึกษาภาษาท้องถิ่น เพื่อที่จะพัฒนาหมู่บ้านของชาวช่องให้เป็นแหล่งเรียนรู้ในรูปแบบนิเวศพิพิธภัณฑสถาน โดยมีสมาชิกชุมชนได้เข้าร่วมเป็นอาสาสมัครและร่วมก่อตั้งเป็น 'กลุ่มภัณฑารักษ์ชุมชน' และสนับสนุนให้ลูกหลานเยาวชนในท้องถิ่นเป็นนักสืบสานวัฒนธรรมของ รวมถึงยกย่องภาษาของขึ้นทะเบียนเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ เพื่อไม่ให้เต็กรุ่นหลังรู้สึกเขินอาย เมื่อต้องใช้ภาษาถิ่นดำรงชีวิตในสังคมไทย
เพลงยืนแยะ	ผู้จัดทำ: ทีม 'Fabulous' ๑. นางสาวอัสวานี คาริ ๒. นางสาวธณัฐดา สุวิทยาพรอนันต์ ๓. นายปรัชญา คุณสิริสิน

ที่ปรึกษา: อาจารย์ปณต สุสุวรรณ

๑. จุดเด่น

- (๑) เป็นเรื่องแปลกใหม่ของคนชนเผ่าหนึ่ง ที่หยิบยกเรื่องมานำเสนอได้อย่างน่าสนใจ
- (๒) มีความพยายามในการหาข้อมูลการเข้าถึงข้อมูล มานำเสนอให้เข้าใจได้ง่าย
- (๓) การผลิตทำได้ดี

๒. จุดที่ควรปรับปรุง

- (๑) นำเสนอเรื่องราวของชนเผ่าแองชองกับปัญหาของภาษาที่กำลังจะหายไป แต่ไม่มีภาษาแองชองมาเสนอให้ผู้ฟังทั่วไปได้ทราบว่าเป็นอย่างไร แม้มีเพลงยันแย่เปิดหัวและปิดท้าย แต่ก็ไม่ได้สื่อความหมายใด ๆ ว่าเป็นภาษาแองชอง
- (๒) การใส่เพลงประกอบทำให้เข้าใจว่าเป็นสารคดี ที่ไม่ใช่สารคดีเชิงข่าว
- (๓) การเดินเรื่องเรื่อย ๆ ต้องหาอะไรมาเติมให้เต็มกว่านี้

๓. หมายเหตุ

สารคดีเชิงข่าวเรื่องนี้ ได้รับรางวัลชมเชยด้วยเสียงที่ไม่เป็นเอกฉันท์

ภาพรวมของผลงานสารคดีเชิงข่าววิทยุกระจายเสียง ปี ๒๕๕๖

- ๑) ประเด็นมีความหลากหลายมากขึ้นเป็นเรื่องใกล้ตัว มีความน่าสนใจ
- ๒) เสียงดนตรีที่นำมาประกอบ ควรใส่เฉพาะที่มีความสำคัญและเกี่ยวเนื่องกับเรื่องนั้นๆ เมื่อนำมาประกอบ ก็ต้องตอบให้ได้ว่าทำไม
- ๓) การลงเสียง ควรเลือกผู้บรรยายให้เข้ากับเรื่องที่ต้องการนำเสนอ
- ๔) เนื้อเรื่องสามารถสะท้อนมุมมอง สะท้อนการอนุรักษ์ธรรมชาติวิถีชีวิต
- ๕) การสัมภาษณ์แหล่งข่าว หรือการดำเนินเรื่อง ไม่ควรเจาะจงเพียงคนใดคนหนึ่งเท่านั้น
- ๖) ให้แง่คิด ให้ความรู้ด้านกฎหมาย ซึ่งเป็นเรื่องที่ดี
- ๗) สารคดีมีข้อเท็จจริงจากการศึกษาข้อมูลจากแหล่งข่าว
- ๘) แยกความหมายของคำว่า สารคดี กับ สารคดีเชิงข่าว
- ๙) การใส่เสียงบรรยายควรระบุชื่อ หรือแหล่งที่มา ทำให้มีความหมายมากขึ้น